

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnaburgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes
Coloniae Agrippinae, 1657

Decretvm XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

DECRETVM XVIII.

IN Pœnitentiarium Episcopalem publicum, in Nostra Cathedrali Osnabrugensi

Ecclesia antehac constitutum, Reverendum Patrem Ludovicum Krabbe, in Monasterio Ordinis Prædicatorum Osnaburgi Priorem, denuo constituimus & approbamus.

S E S S I O T E R T I A.

Altera die Synodi, Dominus Abbas Osnaburgensis decantavit Sacrum de Communi plurimorum Martyrum, quorum Reliquiæ in hac Civitate & Diœcesi requiescunt. Sacro finito, Illustrissima Sua Celsitudo, una cum Capellanis suis, Cathedralis Ecclesiæ Canonicis sibi assistentibus, induit se sacris paramentis. Quibus indutus, processit ad Synodalia, modo & ordine in prioribus Synodis consueto.

Horâ undecimâ matutinâ, cum Sessio Synodalis tertia in loco Capitulari optatum finem adepta fuisset, compulsatis campanis, Clerus, ex loco Capitulari cœmeterium circummeundo, ad Ecclesiam processit. Varii, durante hac processione, Psalmi decantati fuerunt. Illustrissimus, Ecclesiam ingressus, ad Altare perrexit; & cum jam hymnus, Te Deum laudamus, pro gratiarum actione & felici Synodi successu decantandus fuisset, Illustrissima Sua Celsitudo consedit in faldistorio ante medium Altaris, facie ad populum versa, & Concionem Germanicam, per horam cum dimidiâ, Clero præsentem, ad Osnaburgensium subditos suos habuit, eandemque, cum sancto Paulo, sic exersa est: Volo in Ecclesia quinque ver-

1 Cor.
14. v. 19.

ba sensu meo loqui. In primo verbo seu puncto causam dedit, cur tantus Clerus Catholicus esset hic congregatus; demonstravitque, ab anno millesimo quingentesimo vigesimo tertio, continua serie, tales Synodos ab Episcopis hujus Diœcesis in hoc loco celebratas. In secundo; quid in Synodis, tam œcumenicis & generalibus, quam Episcopilibus singularium Diœcesium, agatur. In verbo tertio; quænam vocatio, quodve munus Episcopi, uti Pastoris animarum, & quod vice verâ officium ovium, quæ vocem Pastoris sui sequi debeant. In quarto; vix quidem sese omnium subditorum suorum ad verum Ecclesiæ Catholicæ ovile reductionem tam cito sperare posse, quandoquidem indies à veritatis via magis per novitates declinent ipsorum Doctores & verbi ministri: idque in octo punctis seu Articulis fidei demonstravit; nimirum, 1. in numero Sacramentorum. 2. in usu Eucharistiæ. 3. in Purgatorio. 4. in invocatione Sanctorum. 5. in sacrificio Missæ. 6. in venerabilis Sacramenti veneratione. 7. dum docent, Eucharistiam non in verbis consecrationis, sed sumptione, consistere. 8. in bonis operibus; idque ex ipsius

Martini Lutheri operibus scriptis, modernæ Ministrorum Augustanæ Confessionis doctrinæ è diametro contrariis, manifestè ostendit. In quinto denique verbo, universo populo valedixit; & hujus valedictionis materiam desumpfit ex Actis Apostolorum; ubi à Mileto Paulus, Ephesum mittens, vocavit majores natu Ecclesiæ, &c. quem textum explicavit, sibi que, & nonnulla populo, ob instans iter Ratisbonam, quò à sacrâ Cæsareâ Majestæte ad Comitiam generalia Imperii evocata erat, applicuit; ipsosque adhortata fuit, ut, cum in hac Civitate Osnabrugensi habeant Legem & Prophetas quos audire sufficienter possint, & vigore Capitulationis in hac Diœcesi, ipsis etiam liberum sit, Ecclesiis & scholas Catholicas adire, adeoque interrogare & informari possint, quò sciant in fide reprobare malum & eligere bonum; proinde salutis suæ ipsi consulant; alioquin se, uti animarum Pastorem, coram Deo excusatam fore: & licet nunc corpore hic discedat, spiritu tamen, uti Episcopum & Pastorem, apud illos, veluti oves suas, & Principem apud subditos suos, ad extremum usque vitæ diem permanfuram; idque pro valedictionis memoriâ se ipsis relinquere ac donare; ipsos interim tamen etiam obligatos esse, pro valedictione vicissim Illustrissimæ Suæ Celsitudini aliquid offerre; verum, oblatu dignum, aut debitum, nihil aliud esse, quam ut omnem subjectionem, veluti subditi, & bonam voluntatem ad salutem animarum suarum, tanquam oves vocem Pastoris audientes, Illustrissimæ Suæ Celsitudini offerant; quod ipsum omnino ab ipsis speret, & effectum præstolari velit.

Finis hoc sermone, qui omnibus etiam acatholicæ religionis gratus fuit, plurimosque ad lacrymas commovit; Illustrissima Sua Celsitudo incepit Hymnum, Te Deum laudamus, quo decantato, reliqua Synodi Cærimonialia subjuncta fuerunt; omnesque ac singuli ad osculum pacis, etiam Religiosi quicumque, ab Illustrissimâ Suâ Celsitudine pro hac vice, magnâ cum charitate, per brevi singulis datâ monitione, (verbi gratiâ, Attende tibi, attende gregi, vigila, ministerium tuum adimple, emenda te, Deum time, &c. pro singulorum qualitate,) sub ipso pacis osculo & complexu, admissi fuerunt.

Lectum deinde Decretum dimissionis Synodi, ac Indictionis proximæ, die decimâ octavâ Martii